

תקון הפקלי

טוב לומר זאת לפני העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורי תהלים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, נ נח נחמ נחמן מאומן, אשר גלה ותקן לומר אלו העשרה מזמורי תהלים בשביל תקון הברית, וכותם יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

קודם שיתחיל באמירת תהלים יאמר זה:

לכו נרננה ליהודה, נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה, ומלך גדול על כל אלהים: הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו עלי ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: * כאיל תערג על אפיקי מים, בן נפשי תערג אליך אלהים: * צמאה נפשי לאלהים לאל חי, מרתי אבוא ואראך פני אלהים: * היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אלהיך: * אלה אוכרה ואשפכה עלי נפשי, כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים, בקול רנה ותודה המון חוגג: * מה תשתוחחי נפשי ותתקמו עלי, הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: * אלהי, עלי נפשי תשתוחח, על-כן אוכרה מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: * תהום אל תהום קורא לקול צנוריה, כל משברך וגלידך עלי עברו: * יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי: * אומרה לאל סלעי למה שכחתי, למה קדר אלק בלחץ אויב: * ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אלהיך: * מה תשתוחחי נפשי ומה ותקמו עלי, הוחילי לאלהים כי עוד אודנו, ישועות פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחרת לדוד מכתם, בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: * הצילני מאיבי, אלהי, ממתקוממי רשונבני: * הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: * כי הנה ארכו לנפשי, יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יהוה: * בלוי עון ירוצו ויבוננו, עורה לקראתי וראה: * ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל, הקיצה לפקד כל הגוים, אל תחן כל בגדי און סלה: * וישבו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: * הנה וביעונו בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי שמע: * וארתה יהוה תשחק למו, תלעג לכל גוים: * עזו אלקי אשמרה, כי אלהים משגבי: * אלהי חסדי וקדמני, אלהים יראני בשררי: * אל תהרגם פן ישכחו עמי, הניעמו בחילך והורידמו, מגננו אדני: * חטאת פימו דבר שפתימו ויכלרו בגאונם, ומאלה ומכחש יספרו: * בלה בחמה פלה ואינמו, וידעו כי אלהים משל בעקב לאפסי הארץ סלה: * וישבו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: * המה יניעו לאכל, אם לא ישבעו ויגלינו: * ואני אשר עזך וארנן לבקר חסדך, כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: * עזי אלקי אומרה, כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז * למנצח על דותון לאסף מזמור: * קולי אל אלהים ואצעקה, קולי אל אלהים והאזין אלי: * כיום צרתי אדני דרשתי, ידי לילה נגרה ולא רפוג, מאנה הנחם נפשי: * אוכרה אלהים ואהמרה, אשיחה ותתעטף רוחי סלה: * אחות שמרות עיני, נפעמתי ולא אדבר: * חשכתי ימים מקדם, שגורת עולמים: * אוכרה נגינתי

טז * מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך: * אמרת ליהוה אדני אתה, מוכתי בל עליך: * לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי כם: * ירבו עצבותם אחר מהרו, בל אסיד נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי: * יהוה מנת חלקי וכוס, אתה תומיד גורלי: * חבלים נפלוי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי: * אכרך את יהוה אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי: * שויתי יהוה לגנדי תמיד, כי מימיני בל אמוט: * לבן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לבטח: * כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת: * תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נעמות בימיך נצח:

לב * לדוד משכיל, אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: * אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון, ואין ברוחו רמיה: * כי החרשתי בלוי עצמי, בשאנתי כל היום: * כי יומם ולילה תכבד עלי ידך, נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה: * חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי, אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה, ואתה נשאת עון חטאתי סלה: * על זאת יתפלל כל חסיד אלקי לעת מצא, רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: * ארתה סתר לי [פאן צריך להפסיק מעט] מצר התצרני, רני פלמ התסוכבני סלה: * אשכילך ואורך ברךך זו תלך, איעצה עליך עיני: * אל תהיו כסוס כפרד אין הבין, במתג ורסן עדיו לבלום בל קרב אלקי: * רבים מכאזבים לרשע, ורהבוטח ביהוה חסד יסוכבנו: * שמחו ביהוה וגילו צדיקים, והרינו כל ישרי לב:

מא * למנצח מזמור לדוד: * אשרי משכיל אל דל, ביום רעה ימלטהו יהוה: * יהוה ישמרהו ויתיהו ואשר בארץ, ואל התנהו בנפש איביו: * יהוה יסעדנו על ערש דני, כל משכבו הפכת בחלוי: * אני אמרתי יהוה חנני, רפאה נפשי כי חטאתי לך: * אויבי יאמרו רע לי, מתי ימות ואבד שמו: * ואם בא לראות שוא ידבר, לבו יקבץ און לו, יצא לחיץ ידבר: * יחד עלי יתלחשו כל שנאי, עלי יחשבו רעה לי: * דבר בלעל יצוק בו, ואשר שכב לא יוסף לקום: * גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי, הגדיל עלי עקב: * וארתה יהוה חנני והקימני, ואשקמה להם: * בזאת ידעתי כי חפצת בי, כי לא ריע איבי עלי: * ואני בתמו תמכת בי, ותציבני לפניך לעולם: * ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם, אמן ואמן:

בלילה, עם לכבי אשיחיה, ויחפש רוחי: הֲלֹעֹלָמִים וְזַח אֲרֵנִי, ולא יסוף לרצות עוד: הֲאֵפֶס לְנֹצַח חֲסֵדוֹ, גִּמְר אֲמַר לְדַר וְדַר: הֲשִׁכַח חַנּוּת אֵל, אִם קִפֵּץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא, שְׁנוֹת יְמִין עֲלִיּוֹן: אֲזַכּוֹר מֵעַלְלֵי יְהוָה, כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלִאָה: וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּה, וּבַעֲלִילוֹתַי אֲשִׁיחָה: אֱלֹהִים, בִּקְדֵשׁ דְּרָכֶךָ, מִי אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פִלֵּא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עוֹד: גִּאֲלַת בּוֹרוֹעַ עַמֶּךָ, בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סֵלָה: רִאֲוֹךְ מִיִּם אֱלֹהִים, רִאֲוֹךְ מִיִּם יַחִילוֹ, אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: זָרְמוּ מִיִּם עֲבוֹת, קוֹל נְתַנּוּ שְׁחֻקִים, אֵף חֲצֻצִיךָ יַתְהַלְכוּ: קוֹל רַעֲמֶךָ בְּגִלְגַל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבְלֵ, רִגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: בָּיִם דְּרָכֶךָ וּשְׁבִילֶךָ בְּמִים רַבִּים, וְעַקְבוֹתַיךָ לֹא נִדְעוּ: נַחֲתִי כִצְאֵן עַמֶּךָ, בְּיַד מוֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ תפלה למשה איש האלהים, ארני מעון אתה היית לנו בדר ודר: בַּמַּרְם הָרִים יִלְדוּ וַתַּחֲלוֹל אֶרֶץ וַתִּבְלֵ, וּמַעֲוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד דָּבָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֵלֶּף שָׁנִים בְּעֵינַיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: זָרְמַתָּם שָׁנָה יְהִי, בִּפְקָר כְּחֻצִיר יַחֲלָף: בִּפְקָר יִצִּיץ וַחֲלָף, לְעָרֵב יְמוּלֵל וְיִבֹשׁ: כִּי כְּלִינוּ בְּאֵפֶךָ, וּבְחֻמַּתְךָ נִבְהַלְנוּ: שְׁתָּה עֲוֹנוֹתֵינוּ לְגִגְדֶךָ, עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיךָ: כִּי כָל יְמִינוּ פָּנוּ בַעֲבָרְתֶךָ, כְּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגֶּהֱ: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ כְּהֵם שְׁבַעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַהֲבָם עֲמַל וְאָוֶן, כִּי גֹ חֵישׁ וְנַעֲפָה: מִי יוֹדַע עֹז אִפְּךָ, וּכְיֹרְאָתְךָ עֲבָרְתֶךָ: לְמַנּוֹת יְמִינוּ בֶן הוֹדַע, וְנִבְא לִכְבַּ חֲכָמָה: שׁוֹכְרָה יְהוָה עַד מָתִי, וְהַנְּחַם עַל עֲבָרֶיךָ: שְׁבַעֲנוּ בִּפְקָר חֲסֵדְךָ, וּגְרַנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמִינוּ: שְׁמַחְנוּ בְּיַמּוֹת עֲנִיתֵנוּ, שְׁנוֹת רֵאִינוּ רַעֲרָה: יִרְאֶה אֵל עֲבָרֶיךָ פְּעֻלָּה, וְהִרְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נַעַם אֲרֵנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה הודו ליהוה קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: שִׁירוּ לוֹ זְמִירוֹ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעֹזוֹ, בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד: זְכֹרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עֲשֵׂה, מִפְּתִיו וּמִשְׁפָּטֵי פִּיו: זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטֵיו: זְכֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צִוָּה לְאֵלֶיךָ דּוֹר: אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם, וּשְׁבֻעֵתָנוּ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתָּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן, חֶבֶל נַחֲלָתְכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר, בְּכַמְעַט וְגֵרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלַכָּה אֶל עַם אַחֵר: לֹא

הִנִּיחַ אָדָם לְעִשְׂקֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁחֵי, וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ: וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטָּה לֶחֶם שָׁבַר: שְׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעֹבֵד גַּמְכָּר יוֹסֵף: עֲנֹו בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ: עַד עַתָּה בֹא דְכָרוּ, אֲמַרְתָּ יְהוָה צִרְפָּתְהוּ: שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ, מִשֵּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: שָׂמוּ אֲדוֹן לְבִיתוֹ, וּמוֹשֵׁל בְּכָל קִנְיָנוּ: לְאִסָּר שָׂרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקִנְיוֹ יַחֲכֵם: וַיִּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם: וַיִּפְרַר אֶת עַמּוֹ מֵאֲדָם, וַיַּעֲצֻמְהוּ מִצְרַיִם: הִפְךָ לְכֶם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ, לְהִתְנַבֵּל בַּעֲבָרֵינוּ: שְׁלַח מוֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֲהַרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: שָׂמוּ כֶסֶם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאָרֶץ חָם: שְׁלַח חֲשֵׁךְ וַיַּחֲשֶׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם, וַיָּמַת אֶת דְּגָתָם: שָׂרֵץ אֶרֶץ צִפְרָדַיִם, בְּחֻדְרֵי מְלִכִּיהֶם: אֲמַר וַיִּבֹא עֵרֵב, בְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: נָתַן גְּשָׁמִיהֶם בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרֶץ חָם: וַיִּדַּךְ גִּפְנִים וַתֵּאֱתַנְתֶּם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: אֲמַר וַיִּבֹא אֲרָפָה, וַיִּלֶּךְ וַאֲיִן מִסְפָּר: וַיֵּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ חָם, וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: וַיִּדַּךְ כָּל כְּבוֹד בְּאֶרֶץ חָם, רֵאשִׁית לְכָל אוֹנֵם: וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו בּוֹשֵׁל: שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם: פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךָ, וְאִשׁ לְהָאִיר לְיִלָּה: שָׂאֵל וַיִּבֹא שָׁלוֹן, וְלֶחֶם שְׂמִים יִשְׁבִּיעֵם: פָּתַח צִוֹר וַיּוֹבּוּ מִיִּם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נְהַר: כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אֲבָרָהֶם עֲבָדוֹ: וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשׁוֹן, בְּרַנָּה אֶת בְּחִירָיו: וַיִּתֵּן לָהֶם אֶרְצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֵמִים יִירָשׁוּ: בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקּוֹ וְתוֹרֹתָיו יִצְדָּרוּ, הִלְלוּיָהּ:

קלז על נהרות בכל שם ישכנו גם בכינו, בוכרנו את ציון: עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ כְּנֻרוֹתֵינוּ: כִּי שֵׁם שְׂאֵלֵנוּ שׁוֹבִינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמַחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אִיךָ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה, עַל אֲדָמַת נֶכֶר: אִם אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַיִם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי: הַגִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לַחֲפִי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי, אִם לֹא אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׁמַחְתִּי: זָכַר יְהוָה לְבִנְיָ אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם, הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹם בָּהּ: בַּת בְּכָל הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁרֵי שִׁישְׁלֵם לְךָ אֶת גְּמוּלָהּ שְׁגִמְלַתְ לָנוּ: אֲשֶׁרֵי שִׁיאֲחֹז וְנִפְּץ אֶת עַלְלֶיךָ אֵל הַסַּלַּע:

קנ הללויה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הִלְלוּהוּ כְּרַב גְּדָלוֹ: הִלְלוּהוּ בַּתְּקַע שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ בְּנִבְלָה וּבְנֹר: הִלְלוּהוּ בַּתֵּף וּמְחוֹל, הִלְלוּהוּ בְּמִנְצִים וְעוּגָב: הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשַׁמְרָה תִּהְלַל יְהוָה, הִלְלוּיָהּ:

לאחר סיום המזמורים יאמר שלושה פסוקים אלו:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשבועת שבועת עמו, יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהודה, מעוזם בעת צרה: ויעזרום יהוה ויפלטם, יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

זאת התפלה מצאנו באמתחת הכתבים, והיא מעט הפמות רב האיכות:

רבנו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת לעלא. לעלא מן בלא, ולית לעלא מנף, דלית מחשבה תפיסא בך כלל, ולך דומיה תהלה, ומרמם על כל ברכה ותהלה. אותך אדרש, אותך אבקש שתתחר חתירה דרך בבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות, ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורף, להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, כפי רצונך באמת, כפי רצון מבחר הברואים, לכלי לחשב במחשבתי שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחשבות זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך. "הט לבי אל עדותיך", ותן לי לב טהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה. תשועת יהוה כהרף עין, לאור באור החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה, ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה לחוות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו, כלו אומר כבוד, אמן נצח סלה ועד: